

1kontakt

med
O U R E B A P T I S T K I R K E

Nr. 1

December
2015
Januar
2016

Nytår: En ny begyndelse

Der findes privilegerede øjeblikke i livet, hvor vi på en ganske særlig måde indbydes til at begynde forfra. Nytår er sådan et øjeblik. Selv i vore dage har de fleste mennesker bevaret noget af sansen for det hemmelighedsfulde, der sker, når et gammelt år afsluttes og et nyt begynder. Mange vil opleve dette øjeblik, hvor det gamle år går over i det nye, som døden går over i opstandelsen. Det er et spændende og tiltrækkende øjeblik.

At fejre nytår på den rigtige måde er en kunst. For kristne betyder det noget mere end bare at ønske hinanden: Godt Nytår.

»**Se, jeg gør** alting nyt!« siger Gud (Johannes Åbenbaringen 21,5). Vi skal tage det nye alvorligt. Du skal stole på, at Gud giver dig nye muligheder, viser nye veje, indgyder en ny længsel i dig. Det er noget stort og smukt, at intet i livet behøver at være stereotyp eller en gentagelse af gamle mønstre og klicheer. Dit liv kan blive fornyet, og det kan uophørligt fornys om og om igen.

Selvom du i det ydre forbliver i de samme livsbetingelser: I det samme land, med samme mand eller kone, så er det ikke de ydre omstændigheder, der er afgørende, det er din indstilling, din måde at reagere på dem. Der er muligheder for konstant udvikling og forvandling.

At Gud lader dig begynde på et nyt år, det er en opfordring til fornyelse. Han ønsker ikke, at du i det nye år skal leve som i det gamle. Han vil, at du møder ham på en ny måde og ligeså de mennesker, han sender på din vej.

Du er på vej mod et rigere liv.

Wilfrid Stinissen

"Se, Jeg er med jer. . ."

Se, en frelser er født jer

(Se mere om krybben på side 3)

Mit hjerte altid vanker
i Jesu føderum,
did samles mine tanker
i deres hovedsum;
dér er min længsel hjemme,
dér har min tro sin skat,
jeg kan dig aldrig glemme,
du søde julenat.

Ak, kom! jeg vil oplukke
mit hjerte, sjæl og sind
med tusind længselsukke,
kom, Jesus, dog herind!
Det er ej fremmed bolig,
du har den selv jo købt,
så skal du blive trolig
udi mit hjerte svøbt.

Hans Adolph Brorson 1732

Når du vil bede.

Al kærligheds Gud,
vi ønsker at lytte til dig,
når dit kald giver genklang
i vort dybeste indre:
"Gå fremad,
for at din sjæl må leve!"

Nådige Gud,
evangeliet hjælper os
til at forstå disse gode nyheder:
Ingen, nej ingen er udelukket
hverken fra din kærlighed
eller fra din tilgivelse
Br. Roger af Taizé

Til jeg ser og finder hvile
Gud, jeg beder til dig,
du, visdom, som kender mig
- vilje, som vil mig
- magt, som skaber mig
- stemme, som kalder mig
- godhed, som lader mig få
- barmhjertighed, som tilgiver mig
- kærlighed, som omfatter mig
- ånd, som liver mig op
- forsyn, som leder mig
- ro, som fylder mig
- hellighed, som forvandler mig
og ikke lader mig finde hvile
førend jeg finder dig og ser dig,
Gud, jeg beder til dig.
Augustin (354-430)

**Gud er den samme,
som virker i alt og alle**
Kære Gud,
tak at du er den samme,
og at du virker alt i alle.
Vi takker dig,
fordi du lod os vågne til en ny dag
med uskrevne sider
til at blive fyldt ud.
Vi beder dig, om du også i dag
må lade os se med vore øjne,
mærke med vore hænder
og føle i hjertets dyb,
at din ånd er os nær.
Lad os mærke din ånd i vinden,
der blæser,
i solen, der skinner, i de menne-
sker, vi skal dele dagen med,
og i de gerninger, du har lagt
til rette for os at vandre i.
Amen.

Vita & Steen Andreassen

kontakt Kirkeblad for Oure baptistmenighed
107. årgang

Redaktør: Poul A. Beck, Jegstrupvej 61, 8800 Viborg, tlf.: 8661 4777, beck@paradis.dk
Layout: Jan Carstens, Glentevej 10, 8800 Viborg, tlf.: 2165 2198, c@rstens.eu
Tryk: Born Grafisk Tryk, Viborg Eftertryk efter forudgående tilladelse er mulig.

Baptistkirken i Danmark - Lærdalsgade 7, st. tv. 2300 København S - www.baptistkirken.dk

Julekrybben

Første gang, nogen fandt på at opstille en julekrybbe, var Frans af Assisi, der julenat i 1223 havde fået sin gode ven og velgører Giovanni Vellita til at bygge en rigtig krybbe, fyldte den med hø og stille den op i en klippehule langt ude i skoven sammen med et levende æsel og en rigtig okse. Der fejrede Frans og menigheden messe julenat. Det må have været en overordentlig livagtig oplevelse. Herfra bredte traditionen sig, og allerede i slutningen af 1300-tallet lavende en billedhugger den første krybbe i træ, og siden har idéen jo spredt sig til snart sagt hvert et hjem. Men allerede før Frans var der skabt en lang *skriftlig* tradition om, hvordan man har forestillet sig hele scenen julenat.

På siden heroverfor kan du se et billede af en traditionel krybbe. Den er en del af altertavlen i Sortebrødre kirke i Viborg. Altertavlen er lavet i Holland mellem 1510-20.

Vi ser Maria til venstre, hun er klædt i guld og blå som en ægte himmeldronning. Med de foldede hænder tilbeder hun det lille Jesus-barn, der ligger centralt, midt i billedet. Sårbart, næsten nøgent, men dog svøbt og med en glorie af stjernestråler.

Overfor Maria ses Josef. Han er meget ældre end Maria; det ses på hans skallede isse. Ifølge en legende i *Jakobs forevangelium* fra ca. 150 e.Kr. var Josef en gammel mand, der ved et mirakel blev udpeget til

at tage sig af Maria og barnet. Han har derfor en beskyttende og værnende rolle. Vi ser ham da også nænsomt beskytte lyset, som han forsigtigt holder i hænderne. Et symbol på at *"Lyset, det sande lys, der oplyser ethvert menneske er ved at komme til verden"* (Johannes 1, 9).

Løftet er, at den, der følger verdens lys, Jesus, aldrig skal vandre i mørke gennem livet.

Bag Josef ser vi én med et instrument i munden. Måske en henvisning til den himmelske hærske, der lovspriser Gud og jublende synger: *Ære være Gud i det højeste... og fred til mennesker med Guds velbehag* (Lukas 2, 14).

Julefreden er født sammen med det lille barn, Fredsfyrsten, som han også kaldes.

Bag Maria ser vi en hyrde med stav og varm strikket hue, der beskytter mod nattekulden. Han er en af de hyrder, der har skyndt sig hen til stalden for at få bekræftet englens ord. For at se tegnet på, at det virkelig er Kristus, Himmel-Helten, der er født. Jo, han ligger i en krybbe! Præcis som englen sagde.

Centralt placeret er også æslet, der godmodigt gnider mulen mod den spillende engel. Og lige over Jesus er oksen, der ser indbydende ud på os. Udover, at det er forventeligt at finde dem i stald, har de to har en særlig rolle.

Det Uægte Matthæusevangelium fra 800-tallet beskriver, hvordan den gammeltestamentlige profet Esajas' ord, går i opfyldelse julenat:

Oksen kender sin ejer, æslet sin herres krybbe; men Israel kender ikke mig, mit folk fatter intet. (1,3)

Meningen er, at oksen og æslet i modsætning til israelitterne, der senere afviste og korsfæstede Jesus, er i stand til at kende deres Herre. Oksens indbydende blik ser ud på os og spørger måske: Hvad med os? Kan vi også kende vores Herre?

Alle figurerne er placeret i noget, der minder om en bås, som vi kan finde på enhver moderne rideskole. Bagerst et helt ordinært buet stalvindue. Det kunne være en hvilken som helst stald i verden, Jesus bliver født i - også på vores egn.

Foran Josef ser vi et lille menneske. Klædt som det var almindeligt i 1500-tallet. Han knæler, folder hænderne og tilbeder barnet. Han er som enhver af os mennesker. Foran er der en åben plads, hvor enhver indbydes til - som det lille menneske - at knæle og tilbede Barnet & Himmelkongen, Menneskesønnen & Guds søn, Vor Frelser i én og samme person. Det er julens store mysterium!

Poul A. Beck

Du kan læse mere i Kirsten Nielsens: *Barn Jesus i en krybbe lå*, Bibelselskabet 2004